

SCENARIUSZ DLA NAUCZYCIELA

TEMAT: Globalne informacje

Drogi nauczycielu, scenariusz, z którym za chwilę będziesz miał okazję się zapoznać został stworzony w celu zaprezentowania Ci nowoczesnych metod nauczania. Mam nadzieję, że dla Ciebie będzie stanowić źródło cennych inspiracji metodycznych, a dla Twoich uczniów stanie się zwiastunem dobrej zabawy.

Powinieneś wiedzieć, że prezentowany materiał został skonstruowany tak, abyś mógł go modyfikować i dopasowywać do własnych potrzeb. Weź pod uwagę fakt, że przedstawione w nim tematy stanowią tylko propozycję, która posłużyła do zobrazowania wybranych metod nauczania. Oznacza to, że każda opisana w tym materiale metoda jest na tyle uniwersalna, że może posłużyć Ci do realizacji różnorodnych przedmiotowo zajęć.

Schemat scenariusza został stworzony w oparciu o metodę uczenia dzięki zdobywaniu doświadczenie (ang. Experiential Learning Model) proponowaną przez amerykańskiego metodyka Davida Kolba.¹

CZĘŚĆ I: WIEDZA – TEORIA, ZASADY, REGUŁY

1. BUDOWANIE TEORII

Ta część zależy przede wszystkim od Ciebie. Zastanów się, z jakimi informacjami chciałbyś zapoznać uczniów i w związku z tym odpowiednio zmodyfikuj przedstawione w scenariuszu treści. Jeśli zdecydujesz się na realizację tematu zajęć, który został zaproponowany w tym materiale zacznij od przekazania najistotniejszych wiadomości teoretycznych. Daj uczniom możliwość samodzielnego odkrycia definicji globalizacji oraz jej charakterystycznych cech. Pamiętaj jednak, aby ograniczyć się tylko do tego, co uczniowie powinni wiedzieć obligatoryjnie. Przekonasz się, że dodatkowe informacje przyswoją same, niejako przy okazji podczas realizacji późniejszych ćwiczeń. Głównym zadaniem w tej części zajęć jest

¹ <http://infed.org/mobi/david-a-kolb-on-experiential-learning/>

więc wspólne zbudowanie teorii, a nie jej podyktowanie. Aby skutecznie, ale także kreatywnie przekazać uczniom wiedzę teoretyczną możesz wykorzystać:

a. Metodę okienka informacyjnego

Metoda okienka informacyjnego, co do zasady przypomina formę twórczej notatki. Idealnie nadaje się więc do wspólnego porządkowania wiadomości oraz rozpracowywania kłopotliwych definicji. Poniżej przedstawiony został schemat opisywanej metody:

Wspólnie z uczniami wpiszcie do pierwszego okienka definicję stricte szkolną, słownikową, taką, z którą dzieci najczęściej mogą się spotkać. W drugiej części zanotujcie definicję stworzoną przez uczestników zajęć. Może być zapisana „własnymi słowami”, czyli językiem potoczny, mogą znajdować się w niej błędy stylistyczne, ale powinna pokrywać z definicją merytoryczną. W trzecim okienku spróbujcie zapisać definicję jak najbardziej metaforyczną. Możecie nadać globalizacji imię lub przypisać jej jakieś nietypowe umiejętności (np. zdolność przemieszczanie się z prędkością światła). Ostatnia część znajdująca się na arkuszu powinna przedstawiać różnego typu dialogi lub scenki. W tym okienku można rysować, wyklejać, malować farbami itd. Dla przykładu, spróbujcie stworzyć dialog między globalizacją a małą wioską. Pamiętaj, że wszystko jest kwestią waszej wyobraźni. Arkusz do realizacji ćwiczenia został umieszczony ćwiczeniu pierwszym w Kartach Pracy uczniów.

b. Technikę słoneczka

Celem przeprowadzenia ćwiczeń w oparciu o tę technikę jest uzyskanie informacji oraz poznanie opinii uczestników zajęć na podany temat. Jest to również doskonałe narzędzie do wspomagania uczenia się grupowego, a także nabywania umiejętności prowadzenia dyskusji. Zadanie powinno zaczynać się od postawienia grupie ogólnego pytania związanego z omawianym tematem zajęć. W tym przypadku może ono brzmieć: „Co to jest globalizacja?”. Następnie każdemu uczestnikowi zajęć należy rozdać trzy małe karteczki, na których trzeba będzie narysować jedną rzecz lub miejsce, o którym będzie można powiedzieć: „to jest element globalizacji”. Po zakończeniu pracy karteczki trzeba będzie ułożyć wokół utworzonego na podłodze napisu „globalizacja”. Ułożone karteczki powinny przypominać promyki słońca (powtarzające się rysunki należy ułożyć w jeden promyk). Teraz wspólnie z uczniami zweryfikujcie, co kryje się pod pojęciem globalizacji. Nazwijcie i omówcie narysowane elementy oraz zastanówcie się nad innymi propozycjami, które można byłoby dołączyć do waszego słoneczka.

c. Technikę pamięciową - akronimy

Powinieneś wiedzieć, że strategie pamięciowe mają swoje odzwierciedlenie w technikach szybkiego zapamiętywania. Stosowanie ich niezwykle poprawia pamięć długotrwałą. Dzięki im jesteśmy w stanie zapamiętać o wiele więcej niż przy zwykłym uczeniu się na pamięć. Nauka sprawnego posługiwania się nimi zajmuje trochę czasu, jednak szybko widać jej efekty. Techniki pamięciowe może stosować każdy, kto chce zapamiętać większą partię materiału z dowolnego przedmiotu szkolnego. Na początku możesz zapoznać uczniów z akronimami, które ułatwią im zapamiętanie cech charakterystycznych dla globalizacji omówionych w poprzednim ćwiczeniu. Wskaż, że proponowana technika polega na utworzeniu wyrazów pomocniczych do definiowanego słowa. Powstałe wyrazy powinny być z godne z kategorią zapamiętywanej definicji, choć to nie jest element obowiązujący zawsze. Warto pamiętać, że powstające słowa czasem powinny być także twórcze, co oznacza, że mogą zawierać

elementy śmieszne, zaskakujące, wyolbrzymione lub niespotykane. Drukowanymi literami zapisz na tablicy wyraz GLOBALIZACJA. Teraz wspólnie z uczniami postarajcie się utworzyć hasła, które charakteryzują to zjawisko, pamiętając o tym, że powinny się zaczynać od poszczególnych liter (np. g – gospodarka światowa, l – ludność zespolona itd.) Czuwaj nad tym, aby stworzone przez dzieci akronimy zawierały rzetelne informacje. Czas przeznaczony na realizację tego ćwiczenia wynosi około dziesięciu minut.

• KARTY PRACY UCZNIÓW

Pamiętaj, aby po zakończeniu ćwiczeń wprowadzających podsumować informacje, z którymi chciałeś zapoznać uczniów na tym etapie. Przy pomocy kilku pytań kontrolnych sprawdź, czy uczestnicy zajęć przyswoili ten fragment wiedzy teoretycznej, a następnie ustal ewentualne braki. Jest to odpowiedni moment na uzupełnienie oraz wytłumaczenie niezrozumiałych treści, którymi sprawne posługiwanie się będzie niezbędne w dalszej części zajęć. W ramach utrwalenia wiadomości poproś uczniów o wykonanie drugiego, trzeciego i czwartego ćwiczenia znajdujących się w Kartach Pracy. Czas przeznaczony na ich realizację wynosi około piętnastu minut.

CZĘŚĆ II: PRAKTYKA – ZASTOSOWANIE, ODWOŁANIE DO ŻYCIA

2. STOSOWANIE NABYTEJ WIEDZY W PRAKTYCE

W tej części istotne jest uświadomienie dzieciom, w jakim celu uczą się konkretnego zagadnienia. Wiadome jest, że im bardziej prezentowane informacje dotyczą życia, tym większa szansa na to, że uczniowie intuicyjnie będą czuli potrzebę ich opanowania. Nie jest to jednak regułą. Postaraj się proponować takie metody pracy, które dadzą dzieciom możliwość wykorzystywania nabytych wiadomości w praktyce, będą wymagać planowania lub rozwiązywania złożonych problemów. Wykorzystuj na zajęciach proponowane metody aktywizujące, nieoczywiste środki dydaktyczne oraz potencjał twórczy swoich uczniów.

Spraw, aby uczenie się przestało być przykrym obowiązkiem a stało się atrakcyjną aktywnością. Nie zapominaj, że przy pomocy nowoczesnych metod nauczania jest w stanie przekazać dzieciom każdy rodzaj wiedzy oraz wykształcić konkretne umiejętności. Na tym etapie posłuż Ci:

a. Technika obcego przybysza

Jest to technika, dzięki której uczniowie skutecznie rozpoznają różnorodne informacje na temat mocnych i słabych stron jakiegoś zjawiska. Zgodnie z tematem proponowanym w scenariuszu w tym przypadku będzie to akurat globalizacja. Poproś uczniów, aby na chwilę zamknęli oczy i przedstaw im następującą sytuację:

„Wyobraźcie sobie, że na naszej kuli ziemskiej zjawia się nieznany przybysz z kosmosu. Przybywa tutaj w celu zgromadzenia informacji na temat globalizacji. Kosmita jest dla wszystkich niewidzialny, wobec czego ma świetne warunki, aby przyrzeć się temu zjawisku praktycznie w każdych warunkach. W związku z tym, że jest na ziemi już dosyć długo zgromadził całkiem sporo interesujących go informacji.”

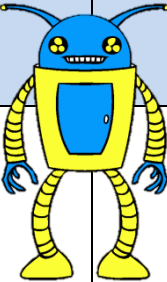
Teraz rozdaj uczniom po dwie samoprzylepne karteczki w różnych kolorach. Ich zadaniem będzie wpisanie na nie odpowiedzi na pytania:

- *Co – według Ciebie – może podobać się Obcemu Przybyszowi w globalizacji?* (odpowiedź należy zapisać na jednej kartce);
- *Co – według Ciebie – może nie podobać się Obcemu przybyszowi w globalizacji?* (odpowiedź należy zapisać na drugiej kartce);

Po ukończeniu tego etapu poproś, aby uczestnicy umieścili swoje odpowiedzi na przygotowanej przez Ciebie planszy. Otrzymany plakat stanowi obraz mocnych i słabych stron procesu globalizacji, a także jest wizualną pomocą naukową skłaniającą do refleksji i zmian.² Możesz go wykonać według schematu przedstawionego na następnym stronie:

² *Aktywizujące metody i techniki w edukacji, (2000), Krzyżewska, J., wyd. Letter Quality, Suwałki; str. 35 - 36*

ELEMENTY, KTÓRE PODOBAJĄ SIĘ PRZYBYSZOWI	ELEMENTY, KTÓRE NIE PODOBAJĄ SIĘ PRZYBYSZOWI
	

b. Metoda analizy SWOT

Technikę obcego przybysza możesz połączyć z metodą analizy SWOT. W związku z tym, że proces globalizacji jest szerokim zagadnieniem, który ma zarówno zwolenników jak i przeciwników pozwoli Ci to uporządkować informacje z nim związane. Powinieneś wiedzieć, że dzięki analizie SWOT wspólnie z uczniami jesteś w stanie przeanalizować każdy problem, który ma tak zwane dwie strony medalu. Celem tej metody jest, bowiem ocena sytuacji problemowej i opracowanie dla niej możliwie najlepszych rozwiązań. Jest to metoda na tyle uniwersalna, że może być stosowana podczas różnych zajęć. Przyjmijmy więc, że wspólnie z uczniami chcesz odpowiedzieć na pytanie, czy globalizacja jest zjawiskiem pozytywnym. Pytanie należy, więc rozłożyć na czynniki pierwsze, według schematu SWOT. W ćwiczeniu piątym zamieszczonym w Kartach Pracy załączona została schematyczna matryca, która pomoże dzieciom uporządkować zbierane informacje. Postarajcie się wypisać jak najwięcej mocnych i słabych stron globalizacji (możecie użyć odpowiedzi wygenerowanych w poprzednim ćwiczeniu) a następnie związane z nimi szanse i zagrożenia. Po skończonej pracy podsumujcie zebrane wiadomości i wspólnymi siłami rozstrzygnijcie dylemat związany z tym zjawiskiem. Poniżej przedstawiony został schemat obrazujący metodę analizy SWOT.

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
SZANSE	ZAGROŻENIA

c. Metoda piramidy priorytetów

Metoda, która za chwilę zostanie zaprezentowana pomoże Ci wspólnie z uczniami uszeregować zdobytą wcześniej wiedzę. Celem tej metody jest ułożenie listy priorytetów według ustalonych kryteriów na przykład ważności, kolejności, tak, aby uczniowie mogli je łatwiej zapamiętać. Wspólnie z uczniami postaracie się więc zgromadzić wszystkie hasła charakterystyczne dla procesu globalizacji. Jeśli zdobędziecie już całkiem sporą pulę odpowiedzi dokonaj wśród uczestników zajęć podziału na mniejsze, trzyosobowe grupy. Zadaniem każdego zespołu będzie wybranie i uszeregowanie wymienionych wcześniej haseł według kryterium ważności. W Kartach Pracy, w ćwiczeniu szóstym umieszczona została schematyczna piramida priorytetów, tak, aby dzieci mogły zapisać tam swoje spostrzeżenia. Po zakończeniu pracy przeanalizujcie wnioski, które wynikają z zespołowych piramid. Czy wszystkie grupy uszeregowały hasła charakteryzujące proces globalizacji w takiej samej kolejności? Jakie różnice dostrzegacie? Z czego może to wynikać?

CZĘŚĆ III: DOŚWIADCZENIE – AKTYWNOŚĆ, ĆWICZENIA, GRY

3. ZDOBYWANIE DOŚWIADCZENIA

W tej części istotne jest umożliwienie dzieciom zdobywania nowych doświadczeń. Uczenie się w ten sposób stanowi podstawę kształcenia postawy badawczej, rozbudzania ciekawości poznawczej oraz nabywania kompetencji społecznych. Opisane cele osiągniesz dzięki stosowaniu

ćwiczeń aktywizujących, wdrażaniu pracy grupowej oraz wprowadzaniu zadań wymagających podejmowania decyzji. Uczniowie przy pomocy zgromadzonej wcześniej wiedzy, ale także w oparciu o intuicję powinni próbować rozwiązywać zadania wymagające myślenia dywergencyjnego. Poniżej opisane zostały przykładowe metody, które w tej części zajęć możesz wykorzystać:

a. Odgrywanie ról

Aby zwizualizować dzieciom przebieg procesu globalizacyjnego np. w handlu możesz zastosować aktywizującą metodę polegającą na odgrywaniu ról. W związku z tym przydziel uczniom odpowiednie role: wełny, transportu, klienta, zamówienia, hurtowni, kontenera, fabryki w Tajwanie, metki, zaopatrzenia, sklepu sieciowego, swetra, ceny. Poinformuj dzieci, że ich zadaniem będzie przemieszczanie się zgodnie z sytuacją przez Ciebie podaną. Poproś, aby uczestnicy zajęć spójnie z rolami, które zostały im przyporządkowane ukazać proces trafienia do przeciętnego klienta swetra ze znanego na całym świecie sklepu sieciowego. Jeśli uczniowie nie będą radzić sobie z zadaniem podpowiedz, że celem ćwiczenia jest po prostu ukazanie złożonego procesu powstania i przemieszczania się takiego swetra zanim trafi on do rąk klienta. Zauważ, że ćwiczenie można rozwiązać na wiele sposobów. Poproś dzieci, aby ustalając kolejne etapy tego procesu na głos ze sobą rozmawiały i wzajemnie sobie pomagały. Kiedy uda się ustalić jeden z poprawnych wariantów odpowiedzi pokrótce omówcie, jaki związek ma z tym globalizacja. Czas przeznaczony na realizację zadania wynosi około piętnastu minut.

b. Technika obrazka przypadkowego

Narzędzi, które ułatwią Ci rozwiązywanie różnego typu problemów jest bardzo dużo. Wszystko zależy od tego, jaki rodzaj problemu będziesz chciał analizować. Pamiętaj, że większość opisanych technik podczas szukania odpowiedzi na postawione pytanie odwołuje się do dziecięcej wyobraźni i myślenia twórczego. Co nie oznacza, że uniemożliwienia to

dążenie do poznania rzeczywistej wiedzy. Jeśli pod lupę weźmiesz np. technikę przypadkowego obrazka, za chwilę sam przekonasz się jak dużo dobrego i kreatywnego może wnieść do twoich zajęć. Załóżmy, że chcesz wymyśleć z dziećmi, w jaki sposób można byłoby zatrzymać procesy globalizacyjne. Pierwszym krokiem, który podejmiesz powinno być wybranie jednego przypadkowego obrazu. Może to być ilustracja z gazety, albo specjalnie przygotowany ekran. Im bardziej enigmatyczny będzie tym lepiej.

Źródło: <http://www.zebraart.in/2017/07/mashed-up-photos-creative-art.html>

W kolumnie obok poprosisz dzieci, aby wypisały jak najwięcej skojarzeń do podanego obrazu. Następnie zachęcisz uczniów do tego, aby starały się kolejno nakładać wygenerowane skojarzenia na problem, czyli w tym przypadku próbę zatrzymania procesów globalizacyjnych. Dzięki połączeniu powstałych na podstawie ilustracji skojarzeń będziecie w stanie stworzyć całą masę twórczych pomysłów dających szansę na rozwiązanie waszego problemu. Oprócz tego dzieci całkiem nieświadomie przyswoją charakterystyczne dla globalizacji cechy, ich obecne tempo rozwoju oraz przyczyny, dla których czasem warto byłoby zatrzymać to zjawisko. Arkusz do pracy z obrazkiem przypadkowym został zaprezentowany w Kartach Pracy uczniów w ćwiczeniu siódmym.

CZĘŚĆ IV: REFLEKSJA – WNIOSKI, WYRAŻANIE OPINII I UCZUĆ

4. WYSUWANIE WNIOSKÓW

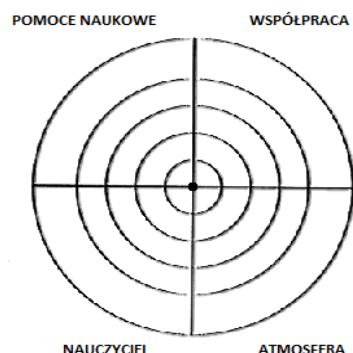
Ostatnia część zajęć powinna dotyczyć podsumowania, refleksji nad wykonanymi zadaniami oraz oceny efektywności pracy na zajęciach. Poproś uczniów o wykonanie ćwiczenia siódmego, a następnie wspólnie z nimi przeanalizuj nabyte informacje i umiejętności oraz daj możliwość wypowiedzenia się na temat metod w oparciu, o które mieli okazję pracować. Posłużyć Ci mogą do tego metody takie jak:

a. Krąży słoik

Opisaną metodę możesz zastosować w celu sprawdzenia, w jakim stopniu dzieci przyswoiły przedstawione na zajęciach informacje. W związku z tym na małych karteczkach napisz kilka pytań dotyczących prezentowanych wiadomości. Następnie zegnij je na mniejsze części i wrzuć do słoiczka. Tuż po tym włącz skoczną muzykę. Poinformuj uczniów, że ich zadaniem będzie utworzenie koła i przekazywanie sobie słoika w rytm muzyki do momentu, aż dźwięki ucichną. Osoba, która zostanie ze słoikiem losuje jedno pytanie i próbuje na nie odpowiedzieć. Jeśli nie zna prawidłowej odpowiedzi zwraca się o pomoc do grupy. Kroki powtarzane są do momentu, aż wszystkie pytania zostaną wylosowane.

b. Tarcza strzelecka:

Jest to nietypowa metoda, która ułatwia ocenę różnych aspektów zajęć. Wokół tarczy możesz umieścić dowolne elementy. Każdy z uczniów powinien otrzymać po cztery znaczki np. naklejki i umieścić je zgodnie ze swoimi odczuciami na odpowiednim miejscu. Im bliższa środka pozycja, tym ocena jest wyższa, a im dalej od centrum, tym niższa. Trafienie poza oznaczony teren oznacza chybiecie – tzw. „pudło”. Po zakończeniu zadania dokładnie omówcie najczęściej pojawiające się opinie. Przykładowa tarcza strzelecka została umieszczona w Kartach Pracy w zadaniu ósmym.

KARTY PRACY UCZNIĄ

TEMAT: Globalne informacje

Drogi uczniu,
na dzisiejszych zajęciach po raz kolejny przekonasz się, że nauka geografii to czysta przyjemność. Zadania, które za chwilę będziesz miał okazję rozwiązywać sprawiają, że Twoje myślenie o niej zupełnie się zmienia. Uwaga! Istnieje duże ryzyko polubienia geografii, miej się na baczności 😊 Powodzenia!

Ćwiczenie 1.

Poniżej znajduje się okienko informacyjne, które posłuży Ci do zrozumienia istoty globalizacji. Wspólnie z nauczycielem uzupełnij poszczególne pola wpisując w nie odpowiednie definicje. Pamiętaj o tym, że ostatnia część znajdująca się na arkuszu powinna przedstawiać różnego typu zabawne dialogi lub scenki. Dla przykładu, możesz spróbować tam zapisać dialog między globalizacją a małą wioską.

<i>Definicja podręcznikowa</i>	<i>Twoja definicja</i>
GLOBALIZACJA	
<i>Definicja metaforyczna</i>	<i>Definicja kreatywna</i>

Ćwiczenie 2.

Postaraj się wypisać jak najwięcej synonimów słowa *globalizacja*:

.....

.....

.....

.....

Ćwiczenie 3.

Wyobraź sobie, że globalizacja jest kobietą. Jakie cechy charakteru mogłaby wówczas posiadać?

.....

.....

.....

.....

Ćwiczenie 4.

Spróbuj stworzyć symbol globalnej wioski. Pamiętaj, że powinien być dosyć prosty w odbiorze, lecz jednocześnie zapadający w pamięć.

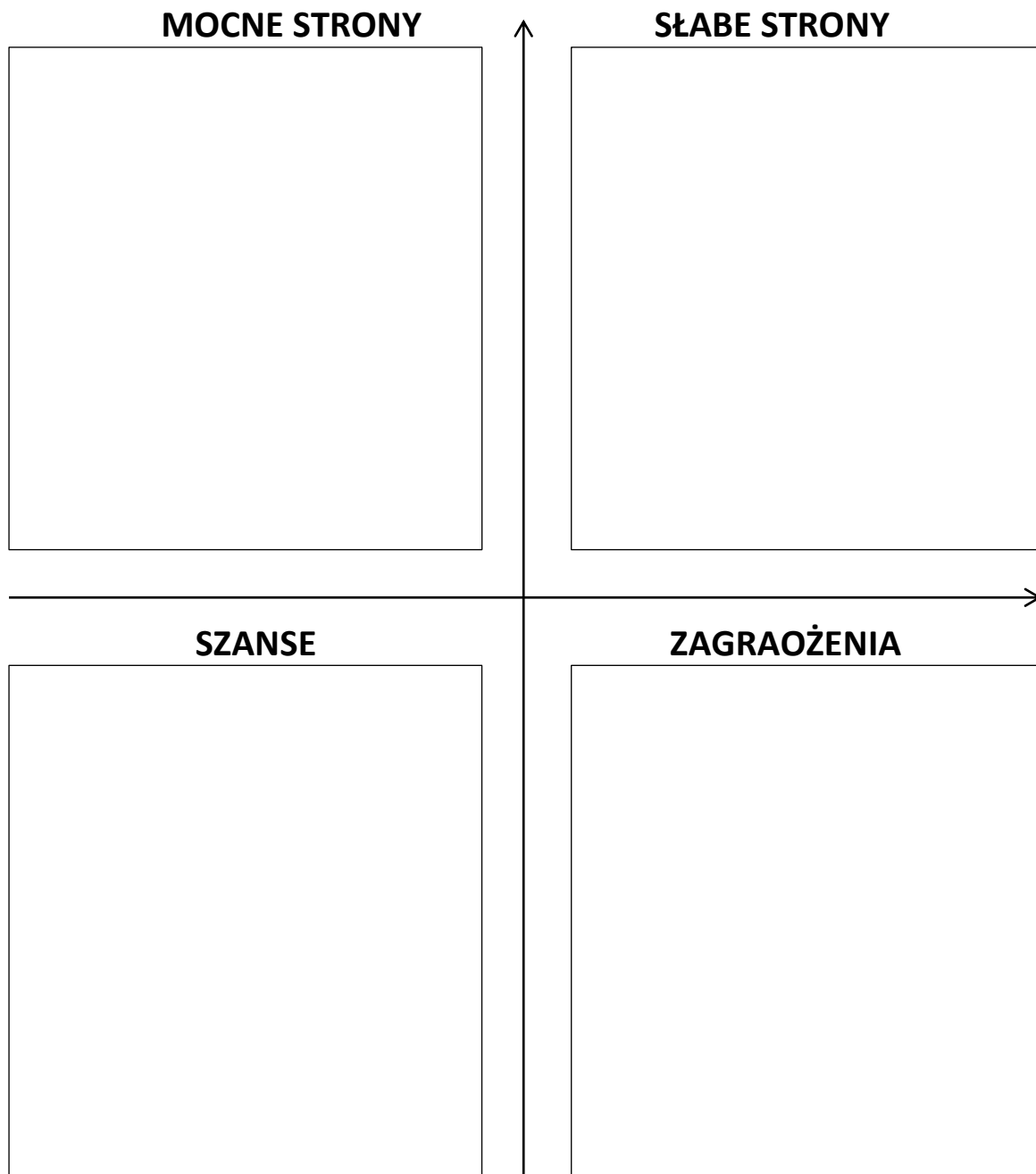
Ćwiczenie 5.

Poniżej przedstawiony został schemat, który ułatwi Ci odpowiedzieć na pytanie, czy globalizacja jest zjawiskiem pozytywnym? Na jego podstawie postaraj się przedstawić swoje stanowisko w tej sprawie.

ANALIZOWANY PROBLEM

.....

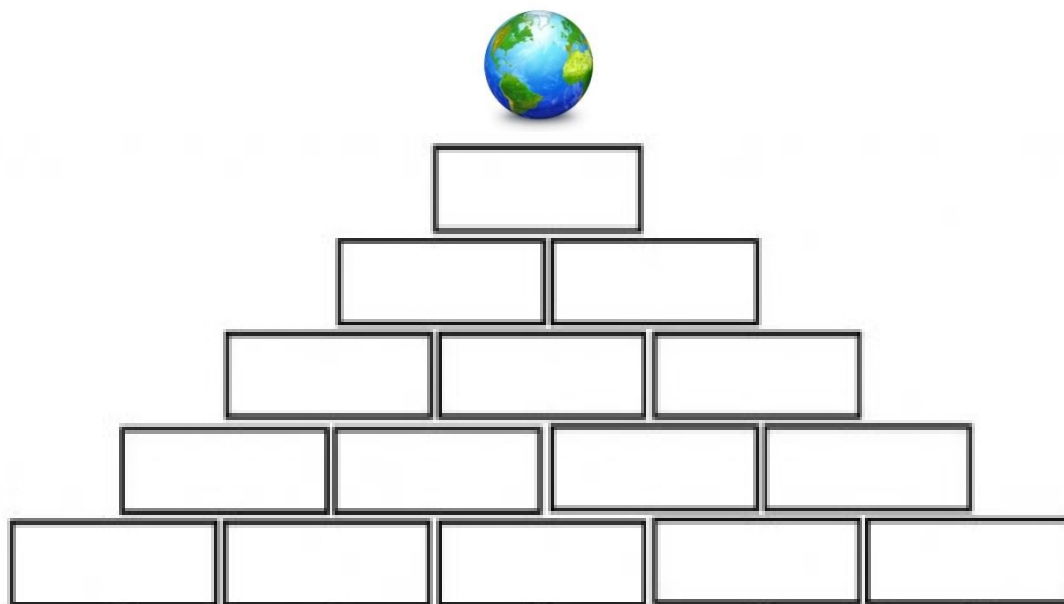
.....

Ćwiczenie 6.

Poniżej przedstawiona została piramida priorytetów. Zapisz w niej hasła charakteryzujące globalizację, które wspólnie z grupą ustaliłeś przed chwilą. Pamiętaj, że na górze powinny znajdować się elementy najważniejsze, na samym dole natomiast te, które są najmniej ważne.

Ćwiczenie 7.

Poniżej przedstawiony został zupełnie przypadkowy obrazek, który za chwilę pomoże Ci znaleźć sposoby na zatrzymanie procesu globalizacji. Przyjrzyj mu się dokładnie na następnie postępuj zgodnie ze wskazówkami.

Źródło:<http://www.zebraart.in/2017/07/mashed-up-photos-creative-art.html>

- Wypisz wszystkie skojarzenia, które przychodzą Ci na myśl w związku z przedstawioną ilustracją. Postaraj się, aby było ich możliwie jak najwięcej. Nie obawiaj się, jeśli będą wydawały Ci się nieznaczące lub bardzo dalekie. Daj pracować swojej wyobraźni.

.....

.....

.....

- Z wymienionych wcześniej skojarzeń wybierz kilka, które potencjalnie mogłyby przydać się do zatrzymania procesu globalizacji. Pamiętaj, że jeśli chcesz możesz wykorzystać tylko drobny element jakiegoś skojarzenia, skupić się na jego właściwościach lub wyglądzie fizycznym.

.....

.....

- Nadszedł czas na utworzenie kilku pomysłów związanych z wynalezieniem sposobu na zatrzymanie procesu globalizacji. Pamiętaj, aby inspirować się skojarzeniami, które wymyśliłeś i wyłoniłeś na podstawie przypadkowego obrazka.

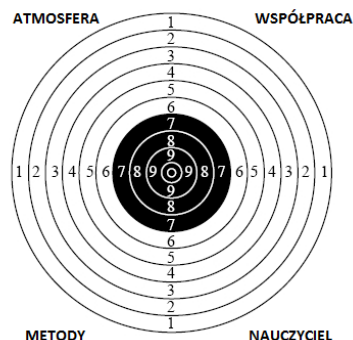
.....

.....

.....

Ćwiczenie 8.

Poniżej znajduje się schemat tarczy strzeleckiej. Zaznacz na nim swoje odczucia związane z dzisiejszymi zajęciami. Pamiętaj, że im bliższa środka pozycja twojego trafienia, tym ocena jest wyższa, a im dalej od centrum, tym niższa. Umieszczenie pinezki poza oznaczony teren oznacza chybienie – tzw. „pułdo”.

SKRYPT DLA NAUCZYCIELA

TEMAT: Globalne informacje

1. CELE DYDAKTYCZNE ZAJĘĆ:

Uczeń wie:

- Uczeń wie, czym jest globalizacja.
- Uczeń zna przyczyny i skutki globalizacji.
- Uczeń wie, jakie są mocne i słabe strony globalizacji, dostrzega w związku z tym szanse i zagrożenia.
- Uczeń wie, w jaki sposób umysł ludzki skutecznie zapamiętuje różne partie materiału szkolnego.
- Uczeń wie, jak powinna wyglądać praca w grupie.
- Uczeń wie, że gry dydaktyczne mogą rozwijać kompetencje geograficzne.
- Uczeń wie, na czym polegają aktywne metody nauczania.
- Uczeń wie, że istnieją metody nauczania, które pozwalają w sposób efektywny i twórczy przyswajać wiadomości szkolne z matematyki.
- Uczeń wie, że geografia powiązana jest z innymi dziedzinami nauki.
- Uczeń wie, że ma wpływ na efekty swojej pracy.

Uczeń potrafi:

- Uczeń potrafi powiedzieć, czym jest globalizacja.
- Uczeń potrafi ustosunkować się do zjawiska globalizacji.
- Uczeń w sposób twórczy potrafi zapamiętywać różnego typu informacje dotyczące geografii.
- Uczeń potrafi grać w gry dydaktyczne, które rozwijają jego kompetencje geograficzne.
- Uczeń potrafi efektywnie pracować w zespole oraz przekazywać wiedzę kolegom z grupy.
- Uczeń potrafi pracować przy pomocy nowoczesnych metod edukacyjnych.
- Uczeń potrafi stawiać trafne pytania oraz wypowiadać własną opinię.
- Uczeń potrafi myśleć w sposób twórczy i odtwórczy.

Postawy ucznia:

- Uczeń rozwija postawę otwartości dla zdobywania i pogłębiania wiedzy geograficznej.
- Uczeń rozwija postawę tolerancji dla nieszablonowych i twórczych rozwiązań proponowanych przez innych uczestników zajęć.
- Uczeń rozwija przekonanie, że istnieje wiele sposobów dochodzenia do prawidłowych rozwiązań.
- Uczeń rozwija postawę pewności siebie, która przejawia się w radzeniu sobie z zagadnieniami problemowymi.
- Uczeń rozwija postawę otwartości związaną z nowoczesnymi metodami pracy na zajęciach.

2. METODY NAUCZANIA WYKORZYSTANE W SCENARIUSZU:

Zaprezentowany scenariusz oparty został na nowoczesnych metodach wynikających z nauczania czynnościowego, problemowego i sytuacyjnego. Jest to odpowiedź na współczesny nurt dotyczący uczenia się przez działanie i komunikację oraz budowania wiedzy wspólnie przez ucznia i nauczyciela. Podmiotowość dziecka oraz kształtowanie w nim poczucia sprawczości jest jednym z nadrzędnych celów obecnej edukacji. W związku z tym dzięki stosowaniu opisanych metod uczeń ma szansę zdobywać wiedzę i doświadczenie w sposób twórczy oraz kształtować przekonanie, że jest podmiotem działań pedagogicznych.

- **Metoda zadaniowa** – kontrola i sprawdzenie wiedzy teoretycznej dziecka z zakresu procesu globalizacji.
- **Metoda prób i błędów** – rozwiązywanie zadań w sposób intuicyjny, możliwość wykonywania zadań dowolną techniką, po czym analizowanie plusów i minusów obranej przez dziecko strategii.
- **Metoda pracy zespołowej** – rozwiązywanie zagadnień problemowych w mniejszych grupach, wykorzystanie potencjału jej członków a co się z tym wiąże podniesienie efektywności i wydajności pracy.
- **Metoda okienka informacyjnego** – twórcza notatka dająca możliwość definiowania wprowadzanych zagadnień na kilka sposobów.
- **Technika słoneczka** – budowanie zagadnień teoretycznych na bazie skojarzeń i rysunków.

- **Technika pamięciowa – akronimy** – pokazanie jak w łatwy sposób można zapamiętać dowolną definicję.
- **Technika Obcego Przybysza** – ukazanie pozytywnych i negatywnych stron jakiegoś problemu.
- **Metoda analizy SWOT** – rozbudzanie myślenia problemowego, dostrzeganie szans i zagrożeń wynikających z opisywanego zjawiska.
- **Metoda piramidy priorytetów** - uporządkowanie zgromadzonych informacji według jakiegoś kryterium.
- **Technika obrazka przypadkowego** – szukanie rozwiązania problemu poprzez stymulację myślenia twórczego.
- **Aktywizująca metoda odgrywania ról** – zrozumienie skomplikowanych procesów przy pomocy wchodzenia w różnorodne role.
- **Metoda krąży słoik** – sprawdzenie poziomu opanowania wiadomości przekazywanych podczas zajęć.
- **Metoda tarczy strzeleckiej** – ocena zwrotna dotycząca konkretnych elementów zajęć.

3. UMIEJĘTNOŚCI, KTÓRE UŁATWIĄ PRZEPROWADZENIE ZAJĘĆ:

- Umiejętności i kompetencje z zakresu geografii.
- Umiejętność posługiwania się nowoczesnymi metodami nauczania przedmiotów przyrodniczych.
- Umiejętność posługiwania się wiedzą z zakresu efektywnych metod nauczania.
- Umiejętność angażowania się w działania podejmowane przez uczniów.
- Umiejętność odkrywania i budowania teorii wspólnie z dziećmi.
- Umiejętność monitorowania postępów dziecka.
- Umiejętność przeprowadzenia opisanych w scenariuszu ćwiczeń.

4. WYKAZ ŚRODKÓW DYDAKTYCZNYCH:

* kwadratowe karteczki * kredki * przypadkowy obrazek * arkusz do zadania z Obcym Przybyszem * skoczna muzyka * słoik z pytaniami * dynamiczna muzyka * flamastry * karteczki samoprzylepne